

13.8. 2007

Celostátní setkání mládeže 2007

Od 13. do 19. srpna se bude konat Celostátní setkání mládeže (CSM) v Táboře-Klokotech. Již teď si toto datum rezervuj, protože na tomto setkání by neměl chybět žádný mladý člověk!
Blíže informace: www.tabor2007.signaly.cz

28. a 29.9. 2007

Vikariátní setkání mládeže

V září proběhne ve Studenci Vikariátní setkání mládeže.

Další informace uveřejníme později.

Převzato z www.signaly.cz

Vavříneček vydává spolčo z Jilemnicka v omezeném počtu výtisků pro vlastní potřebu. Více se o naší činnosti dovíte na adrese <http://spolco.jilemnicko.cz>, kde jsou také k nalezení aktuality. Tento časopis je volně šiřitelný, pouze nás prosím o jeho případném kopírování informujte. -red-

-12-

VAVŘINEČEK

plesový speciál

Občasník spolčo z Jilemnicka

číslo 17 17. února 2006

SPOLČO

- *společensví mládeže*

Milí čtenáři, toto speciální vydání našeho občasníku se nevěnuje jenom Společenskému večeru – plesu, ale je kromě klasických příspěvků o uplynulých akcích složeno i ze základních informací o společensví mládeže Vavříneček jako takovém. Pro vás, kteří se s časopisem a snad i s naším společensvím setkáváte poprvé, by mohlo být zdrojem základní představy o tom, co to „spolčo“ je a jaké místo v jeho aktivitách představuje právě Společenský večer. Pro vás ostatní to může být vzpomínka nebo připomínka již známého, snad i přesto milá. Novinkou pro všechny je pak rozsáhlejší přehled chystaných akcí uvedený v závěru tohoto čísla.

-1-

-red-

Co je Vavříneček?? Aneb něco málo o našem společensví

Jsme společensví mladých lidí z Jilemnicka, kteří chtějí společně dobře využít část svého času a nechtějí zkrátit žádnou legraci.

Co nás všechny spojuje je víra v Boha nebo její hledání. Ta je též důvodem, proč se vlastně scházíme. Jak nám Pán Ježíš v Bibli jasně říká: „Kde jsou dva nebo tři ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.“ No a kde je On, tam je přece i legrace. Naše setkání, obvykle v intervalu čtrnácti dní, je vždy originální a o to lákavější. Když dá každý něco ze svého pohodlí a trochu se přičiní, stojí to opravdu za to a dějí se velké věci!

Naše společensví nevzniklo ani nefunguje jen tak náhodou ...

... před mnoha a mnoha lety, kdy křesťané ještě neměli na různých ustláno, se mnozí zabývali myšlenkou, jak dát dohromady mládež na Jilemnicku. Někteří se rozhodli pro to i něco udělat a začali se modlit. I Pán Bůh dal a poslal sem odvážnou Toničku Hofmanovou, která se začala hodně modlit a pracovat a zasvětila svůj život mládeži. Jaké by to ale bylo společensví bez pořádného otce (píše se rok 1978), a tak Pán Bůh zas dal a ... poslal do Příchovic otce Mirka Šimáčka, který nelenil a i v zimě jezdil za svou mládeží. Přes všechny těžkosti horského počasí vždy s radostí vyprávěl o Kristu ...

... a mládež poslouchala a uvědomovala si tu krásu Evangelia a přítomnost Ježíše v kruhu kamarádů. Dokázala překonat i kilometry stoupání ve sněhu a zimě při šplhání třeba na Zákoutí či do Křížlic, kde se v malebných chaloupkách občas tato setkání konala. Naučila se rychle, že chce-li něco pěkného mít, musí za to něco dát. Mnozí se rozhodli jít plně za Kristem...

(pokračování na straně č.2)

(pokračování ze strany č.1)

... parta (spolčo) se ale začala pomalu zeštíhlovat, jak se postupně dospívající rozcházeli do svých domovů a do seminářů. Společenství tak nakonec "přestalo" fungovat a na podzim roku 1999 jsme se již nescházeli. Avšak stále bylo dost těch, kteří se modlili.

Jeden zimní víkend se nás sešlo pouze pět, opět po mnoha letech v Příhovicích, u otce Vládi. Znovu jsme zasvětili naše spolčo Panně Marii, tentokrát modlitbou v příhovickém kostele a Pán Bůh zase dal ...

... dostali jsme nápady, sílu a pomoc vždy v pravý čas. A nebylo nás pět, ale deset, po roce skoro dvacet a další rok skoro třicet. Teď se díky pomoci a podpoře mnohých lidí, kněží, našich "starších" z "bývalé party" zrodila další generace.

Snažíme se pokračovat v započaté tradici, scházíme se nejen na pravidelných setkáních, ale jezdíme i na výlety, plesy a poutě. O Vánocích navštěvujeme nemocné, pomáháme s vikariátním setkáním mládeže apod. Ze Žďáru nad Sázavou či diecézních setkání mládeže a různých jiných setkáních už možná někteří znáte i našeho maskota, kocoura Vavřínečka.

Setkávání však není jen pro zábavu naší, ale snažíme se sprátelit a poznat kamarády i z jiných farností v okolí, takže je občas pozveme k nám do Jilemnice (na faře nás bylo i sedmdesát) nebo je jedeme navštívit. Nepravidelně pořádáme i různé přednášky nejen pro mladé. Vyvrcholením naší činnosti je Společenský večer – ples a v létě tradiční táborák u Lukšů v Peřimově.

Jednu měsíčně se snažíme obohatit liturgii rytmickou mší. V říjnu 2005 jsme doprovázeli Vikariátní setkání mládeže v Jablonci nad Jizerou, v listopadu téhož roku jsme také hráli v Semilech při mši svaté. Jelikož náš zápal je veliký, několik víkendů v roce 2006 jsme intenzivně trénovali a v neděli 7. května 2006 zažil jilemnický kostel, co ještě nikdy předtím nezažil – totiž náš první oficiální koncert! Takže k našim aktivitám přibyla i amatérská skupina Vavříneček. V září jsme koncertovali až v Dobrušce a na konci září jsme doprovázeli Oblastní setkání mládeže v Jilemnici. Na této „kapele“ je nejhezčí to, že jsme společenství! 31. března na nás myslíte, protože budeme doprovázet Diecézní setkání mládeže až v Litoměřicích a dá-li Pán, tak v neděli 29. dubna 2007 v jilemnickém kostele bude opět náš koncert!

Ať se vám vše s pomocí Boží daří, přeje spolčo Vavříneček!

WWW.SPOLCO.JILEMNICKO.CZ

29.4. 2007

Koncert Vavříneček

Dá-li Pán, v neděli 29. dubna se v jilemnickém kostele sv. Vavřince v odpoledních hodinách uskuteční další koncert společenství mládeže Vavříneček.

30.6. 2007

Táborák 2007

Tradiční táborák v Peřimově v sobotu 30. června. Začátek v 19:30.

Těšíme se na Vás! Máte spoustu času se na to psychicky připravit a máte i spoustu času si připravit nějaké obohacení programu!:)

16.7. 2007

Polsko 2007

Možná jsi už něco slyšel o putování mládeže s P. Josefem Mazurou. Jedná se o jedinečná křesťanská putování, kde se společně snažíme přiblížit našemu Nebeskému Otci a přitom poznáváme spoustu skvělých míst.

V tomto roce proběhne putování v termínu 16. - 26. července po Polsku. Jede se dvěma autobusy.

Místa ještě jsou, přihlášení či informace u Jendy Lukeše na 777 626 984 nebo jendino@centrum.cz. Spodní věková hranice je 14 let.

Měli bychom navštívit: Skoczów - rodiště společného patrona polského a českého národa sv. Jana Sarkandera (15476 - 1620); Wadowice - rodiště papeže Jana Pavla II.; solné doly Wieliczka atd.

(dokončení ze strany 9)

Ke konci nás ještě oslovil P. Vláďa s nabídkou, že by naše spolčo mohlo hu-
debně doprovázet Diecézním setkání mládeže v Litoměřicích. To je velká výzva,
že? Jelikož se už blížila dvanáctá hodina, proběhla závěrečná modlitba a odchod
domů.

A kdo měl tak skvělou akci na svědomí? No přece náš nebeský Otec a Vítek Luš-
tinců. Neobešlo by se to však bez pohostinnosti Toničky a tak tímto za nás všech-
ny děkuji těm, kteří se podíleli na realizaci setkání a také všem, kteří pomohli
vytvořit krásné společenství.

-DomDa-

Přehled plánovaných akcí

17.3. 2007

Super spolčo!

V sobotu 17. března navštívíme sousední misijní vikariát Trutnov, konkrétně
farnost Vrchlabí.

Na pozvání otce Mariusze zde prožijeme společně mši svatou od 18 hodin a
potom spolčo na místní faře. Téma setkání bude „Společenství“, a tak doufáme,
že příkladem a slovy budeme svědčit o něčem, co opravdu žijeme - totiž život
s Kristem ve společenství.

Je zván opravdu každý! Čím více nás bude, tím lépe!

P. Mariusz také nabízí možnost přespání na místní faře do neděle.

31.3. 2007

Diecézní setkání mládeže

MÍSTO: Hradec Králové.

MOTTO: "Jako jsem já miloval vás, tak se vy milujte navzájem."

TÉMA ROKU: Katecheze.

Bližší informace později.

14.4. 2007

Diecézní setkání ministrantů

Diecézní setkání ministrantů proběhne v sobotu 14. dubna v Pardubicích.
Tentokrát bude jednodenní (pro ministranty a ministrantky společně), ale
s možností přijet už v pátek večer.

Kontakt: P. Jan Uhlíř, pověřený v diecézi péčí o ministranty
jan.uhlik@cenrum.cz

Silvestr 2006/2007

Silvestr – jediná akce spolča, která trvá „dva roky“! Ten letošní jsme – jak se
již stává tradicí – strávili na chalupě u Lukešů v Peřimově.

Posledního prosince jsme se sešli v 17 hodin, a to v krásném útulném
kostelíku sv. Kateřiny ve Mříčné, a mši svatou, kterou sloužil P. Mariusz
z Vrchlabí, jsme zahájili Silvestr 2006/2007. Poté jsme se přesunuli – ať
po čtyřech kolech nebo po dvou nohách – do Peřimova. Zde na nás čekala již
krásně vyhrátá chaloupka. Spolu s námi sem přijel i P. Mariusz, který se
společně s námi účastnil zajímavého programu.

Začali jsme modlitbou a také si zazpívali pár vánočních písniček z kancionálu.
Zahráli jsme si velice zábavnou hru – každý měl nakreslit svého souseda po levici
a poté se všechny portréty – ať více či méně zdařilé – sesbíraly a my se snažili
rozeznat, kdo je na kterém obrázku.

Zhodnotili jsme i uplynulý rok. Nejprve jsme si pustili prezentaci o akcích
spolča konaných v předchozích 12 měsících a každý sám za sebe pak přidal, co
se mu v tom uplynulém roce dařilo více a co méně, co se mu líbilo a co naopak
ho moc nepotěšilo. Před půlnocí jsme se pomalu přesunuli ven. Tam jsme se s
přípitkem a také s nějakými těmi zvukovými a světelnými efekty přehoupili do
roku 2007. Poté program nabyl volnějšího charakteru, každý si mohl s někým
popovídat, či si zatancovat, nebo pokoukat na film – prostě jak bylo líbo.

Ráno – zhruba k šesté - jsme zalehli a postupně usínali. Na první den roku 2007
jsme vstávali asi okolo desáté – takhle dlouho pospat po Silvestru se nám snad
nikomu nikdy nepoštěstilo. Vydali jsme se opět do kostela ve Mříčné, kde jsme
program pozdní ranní mši ukončili.

- LuHru-

Jak se dělá společenský večer??

Při našem večeru chceme vytvářet jedno velké společenství

Ano, už je to tady! Společenský večer 2007! Jedna z největších akcí našeho společenství! Spousta hodin nasazení, práce, domlouvání, cvičení atd. A proč? Pro Boha, pro druhé, proto, abychom udělali radost lidem kolem nás.

Na Společenském večeru pracuje opravdu hodně lidí, je to často nesnadná práce. My bychom Vám rádi přiblížili alespoň něco malinko ze zákulisí.

Bez mudrování to nejde! Aneb rozhovor s „kormidelníkemJ“!

Hlavním organizátorem našich plesů je MUDr. Jenda Válek. Když byl první Společenský večer Vavříneček ve Výchově v roce 2004 (to ještě Jenda nebyl Dr.), nebylo s tím snad tolik starostí jako nyní. „Nahore“ si vymýšlejí stále více a více věcí, které chtějí „papírově“ vyřešit, takže Jenda téměř nic jiného nedělá než běhá z úřadu na úřad, prostudovává tento zákon a taky tadyten... Ale přesto radost vítězí, že Jendo?

No popravdě se přiznávám, že s tou radostí je to stále těžší, ale když už ji mám, tak je mnohem hlubší. Víte, ony ty zákony jsou v podstatě již mnoho let stejné. My se stále učíme novým věcem, a tak tomu je i s našimi úředníky. Když jsem se byl před 4 lety na úřadě ptát, co všechno potřebuji k plesu, posílali mě bezradné úřednice od okénka ke dveřím č. XX pak do patra ke dveřím XY atd. Nakonec jsem skončil u „pravého“ úředníka. Ofotil mi pár věcí a doporučil, ať si zajdu k hasičům. Pořádají tu ples již mnoho let, a tak prý vědí, jak na to...

Jak to vůbec začalo s těmi plesy?

Přemýšlel jsem nad tím mnohokrát, když jsem jezdil na Lidovecký ples do Nové Paky. Tehdy se mi tam ta parta lidí a atmosféra moc líbila. Říkal jsem si, že něco podobného by bylo dobré udělat i v Jilemnici. Jenže jsem začal studovat a čas v prváku při studiu anatomie... (však to znáte z Básníků). Jednou jsem jel vlakem na koleje a zvonil mobil... volal nějaký „Kryštof“ z Vrchlabí. Jestli bychom neudělali nový tým, abychom oživilí Svatovavřínecký bál v Lánově (ten se mně mimo jiné také líbil jako ples v Pace). Poslední rok už tam byla třetina lidiček z Jilemnicka a tak jsem řekl: „Proč ne!? Snil jsem o tom a jdu do toho, když pomůžeš. Přesvědčíme několik děcek ze spolča a může to být dobrý začátek propojení našich farností...“ Domluvili jsme si schůzku, vybrali místo ve Výchově n. Jizerou. No a dál to již jistě znáte... :-)

Jendo, prosím popiš nám ve stručnosti, co všechno je potřeba zařídit?

Jejda, toho je spousta!!! Nejprve je potřeba mít někoho, o kom víte, že vás nepodrazí, ale pomůže ve chvíli, kdy vy nezvládáte. Bůh je skvělejší, dal mně několik takových přátel, kterým můžu říct všechno i neprávem vynadat a přitom mě mají pořád rádi! Až se tomu někdy sám divím, vidí „bratráčku“ :-). A pak už stačí vytýčit cíl a systematicky za ním jít.

(pokračování na str. 6)

(dokončení ze strany 8)

jmenováno podporujete. Bez Vás by to také nešlo! Díky!!!

Máme radost z toho, že ač je to náročná akce, splňuje svůj účel – totiž tvoří jednu velikou rodinu, jedno velké společenství, které překračuje hranice rodiny, hranice společenství Vavříneček, ale dokonce i hranice vikariátu, diecéze a dokonce i hranice státní! :o)

To ale svědčí o jediném, že to někdo skvěle organizuje a ten NĚKDO je náš Nebeský Otec, který nám i tímto velikým gestem dosvědčuje svou lásku!

Díky Pane, díky Pane, že jsi i letos s námi na Společenském večeru 2007!

připravil -JenLuk-

Společné spolčo u Toničky 27. ledna

Po čtrnácti dnech vyplnilo opět náš sobotní večer spolčo. Původně se měla stát dějištěm skvělého večera fara, ale to nakonec nebylo možné. Proto jsme se vydali již dobře známou cestou k Toničce, která sice měla být celý den pryč, ale díky Boží prozřetelnosti jí ujel autobus, a tak nám s velkou radostí poskytla svoji chaloupku.

Sešlo se nás kolem 30 a vytvořili jsme pěkné společenství mladých lidí. Objevilo se zde i několik nových tváří, které přijely z různých koutů země - svého zástupce tu mělo Slovensko a také Praha. Duchovní stránku zajišťoval všem dobře známý P. Vláďa Novák z Příchovic.

O úvodní modlitbu se postaral Jenda Lukeš. Zvolil netradiční podobu, a to Litanie ke cti sv. Jana Maria Vianneye a připojil i povídání o životě tohoto světce. Následovala před-

náška Jitky Jónové na téma: "Katolická církev nám upálila Husa", které bylo velice zajímavé a poutavé. Po první části její přednášky byla chvíle na dotazy. Jitka byla okamžitě zasypána mnoha otázkami, které svědčí o zájmu k tomuto tématu, které se netýkalo jen Husa, ale i křížových výprav, boje proti herezím, upalování čarodějnic... Jitčino téma nás naplnilo novými poznatky, a proto jsme je museli rychle zajíst něčím dobrým, aby to naše hlavičky hned nezapomněly:-).

(dokončení na str. 10)

(pokračování ze str. 8)

Fotka tady, fotka tam, všude kam se podívám! Aneb o prezentaci spolča!

Když vejdete do salónku ve Společenském domě, čekají na Vás vždy minimálně dvě milá překvapení, a to v podobě tomboly, která tam je do doby, než si ji rozeberete:), a druhé milé překvapení je v podobě počítačové prezentace, kterou s velikou obětavostí dělají Lucka Holcová a Lukáš Hrubý.

Lucko, kdy jste tuto prezentaci udělali poprvé?

Nápad, že bychom mohli udělat prezentaci, padl už před třemi roky. A od té doby se každý rok snažíme prezentace „zrenovovat“ a vytvořit něco, co tu ještě nebylo.

Jak dlouho se taková prezentace dělá?

To je u každé prezentace jiné. Třeba letos jsme jednu prezentaci zvládli za jedno odpoledne, protože jsme ji jen předělávali. A naopak druhou jsme dělali spoustu hodin! Zní to sice jako dlouhá doba, ale vytváření této prezentace bylo hodně zajímavé, takže u toho čas utíkal velmi rychle! A rozhodně to nebyl promarněný čas:).

Lukáši, jak vybíráte fotky?

Fotky vybíráme velice pečlivě:). Většinou vybíráme takové fotky, které mají lidem co říct na dané téma, popřípadě jsou něčím zajímavé nebo vtipné.

Jak je to s trpělivostí při takové práci:)?

Trpělivost je věc, bez které se člověk při tvorbě prezentace neobejde. Hodně souvisí s tím, jak se dílo daří a jak je z něho člověk nadšený, naštěstí jsme s Luckou dobrou tým a oboustranně (doufám:)) si nadšení doplňujeme.

Co jste pro nás připravili letos? Na co se můžeme těšit?

Letos jsme vytvořili tři prezentace. Historii spolča od dob našich rodičů až po současnost, dále shrnutí akcí za rok 2006, na kterých bylo spolčo účastno, a nově i prezentaci skupiny Vavříneček. Poslední prezentace je obohacena i zvukovými nahrávkami a opravdu stojí za to!:-)

Lucko a Lukáši díky! Můžete být pro spoustu mladých lidí příkladem jak využít a doslova NAPLNIT volný čas až po okraj! Děkujeme za vaše nenápadné nasazení!

Milí čtenáři a příznivci našeho občasníku, doufáme, že se Vám naše minireportáž líbila. MINI, protože jsme si nepovídali s dalšími cca 30 mladými, kteří ples také připravují a také by to bez nich nešlo, neptal jsem se dalších cca 15 lidí, kteří nám budou pomáhat přímo v den D atd. Zkrátka je nás opravdu hodně a vím, že to není samozřejmé, proto mi dovoluňte abych Vám všem i touto cestou poděkoval. Děkujeme také Vám všem, kteří nás i jinak než bylo

(dokončení na str. 9)

(pokračování ze str. 4)

Měl jsem zkušenost z medicckých plesů, které jsme pořádali v Hradci Králové. Takže jsem udělal osnovu: sál, hudba, OSA, hasiči, občerstvení, grafické zpracování a následná prezentace, tombola, výzdoba, moderování, ubytování, zajímavý bod(y) programu – v našem případě předtančení vlastní tvorby (nikdy bych dopředu nevěřil, že Lucka z nás dostane tolik :-)).

Poté je třeba se modlit a vymýšlet, komu dát jednotlivé úkoly tak, aby je byl schopen uskutečnit nebo s malou pomocí dotáhnout do zdárného konce. To je asi nejnáročnější bod. No a jak jsem již dříve předeslal, my se učíme a naši úředníci také. Proto máme více práce a zdá se to složitější. Ne že by to dříve bylo jednodušší, ale nemuseli jsme dělat „papíry“, které po nás nikdo nechtěl.

Třeba letos s tou tombolou to je krásný příklad. Před třemi lety mi řekli, že to zatím nemám řešit. Loni jsem řekl, že až mě pošlou, jak to mám udělat, tak to tak uděláme. Představte si, letos mně to adresně poslali pěkně v obálce s formuláři a s výpisy ze zákonů a vyhlášek. Takže v podstatě splnili svůj úkol a bylo na nás, abychom ho splnili taky :-).

Kdy pociťuješ největší radost? (V přípravě? Těsně před plesem? Na začátku plesu? V průběhu? Na konci? Měsíc potom? Nebo kdy?)

Je více okamžiků... první asi když mně řeknete, že do toho chcete jít znovu se mnou, druhý když se prokoušu těmi zákony, třetí když začne hrát hudba (na to se moc těším....:-)), čtvrtý když se uzavře ples i po finanční stránce se vším všudy. Pak celý rok, když o tom někdo pěkně promluví, že mu to udělalo radost..

Co si říkáš ve chvílích, když vidíš jak je takový ples těžké zorganizovat?

Myslím, že zorganizovat ples není tak těžké oproti některým životním zkouškám či situacím třeba v mém povolání.

Ale mám říct pravdu? Většinou nadávám na úředníky, přesto, že vím, že za to nemohou. Až následně si vzpomenu na politiky, kteří ty vyhlášky a zákony tvoří a pak až na nás, kteří je volíme :-). Bohužel to odnesou neprávem ti první...

A teď otázka mimo ples. Mnoho farníků Tě často vidá, ale ani často neví: Co teď vlastně děláš?

Nyní jsem právě na chirurgii (na „kolečku“), ale jinak pracuji jako lékař v nemocnici na interně v Semilech.

Milý Jendo, díky za rozhovor a přejeme Ti hodně sil nejen do plesu, ale i do celého života, ať jsi stále takovým skvělým Kristovým Jendou Válkem! Zároveň Ti děkujeme za Tvoji odvahu a nasazení vzít tak těžký úkol na sebe!

Tancuj, tancuj vykrúcaj! Aneb o „společáckém“ předtančení s Luckou!

Byl to již náš první Společenský večer ve Víchové, kdy se Lucka Langová nebojácně pustila do „zpracování hordy spolča“, aby vytvořila naše první předtančení. Toto předtančení se stalo již tradicí a je to jeden z pokladů našeho Společenského večera.

(pokračování na str. 7)

(pokračování ze str. 6)

Lucko, mohla bys nám prosím připomenout jaká předtančení jsi už s námi nacvičila?

Budu to označovat zkratkovitě pracovními názvy. Začali jsme s Tleskáním ve Víchové a pokračovali v Jilemnici Pomádou, Pohádkou a letos to budou Číšníci.

Jak to bylo vůbec s tím prvním předtančením? (Kdo Tě oslovil? Chtělo se Ti do toho?)

Oslovil mě Jenda Válek s Eliškou Hrubou. Byl to krok do neznáma, takže jsem z toho měla trochu obavy, ale po prvním tréninku se mi už moc chtělo.

Na jaké předtančení vzpomínáš nejraději?

Na všechna. Spíš ani ne tak na předtančení, jako na některé okamžiky z tréninků. To se nedá popsat, to se musí zažít. Za ta léta jsme už zažily i nejedno „dobrodružství“, třeba záchranná akce Zdeničky a jejího vozidla, nebo trénink při svitu jednoho plynového hořáku a několika svíček. Ráda vzpomínám opravdu na všechno.

Lucko, vím, že je to ohromně náročné na čas. Proč to děláš?

Pro radost mých bližních i svou.

Co je pro Tebe tanec?

To se s léty měnilo. Za mých pubertálních let to byla možnost se prostřednictvím tanečních seznámit s tím nejvíc nejlepším spolužákem na gymnáziu prostředek soutěžení a v současné době je pro mě formou pohybu a relaxace od učení. Jo a taky samozřejmě možnost, jak přispět do programu plesu Vavříneček.

Kdy začínáš s přípravou choreografie?

Vždy léto před plesem. Vybírám hudbu a kreslím si kroky a postavení párů na papíry a když to je všechno nakreslené a namixované, tak to s děčkama dáváme dohromady a zjišťujeme, že třetinu věcí třeba nelze reálně provést nebo se nám to nelíbí, a tak to měním a měním a měním... Ještě, že mají takovou trpělivost!

Myslíš třeba již teď na předtančení na příští rok?

Nevím. Mám ...?

Lucko, co vlastně teď děláš?

Studuji Lékařskou fakultu v Plzni pátým rokem.

Proč ses rozhodla pro toto povolání?

Protože je to povolání, o kterém si myslím, že má smysl.

Milá Lucko, děkuji Ti za rozhovor a přejeme Ti hodně Božího požehnání na Tvé životní cestě. Děkujeme Ti zároveň za Tvoji trpělivost s námi a věříme, že Ti Pán tuto vzácnou službu, na kterou máš dary, odplatí!

(pokračování na str. 8)